

STOICA DELIA

Revedere cu colegii de facultate la 50 de ani de la absolvire

Mă numesc Delia Popescu (Stoica).

M-am născut în comuna Vlădești, Galați la 15 aprilie 1935. Vlădești este o localitate pitorească, situată pe malul Prutului, în apropierea actualei zone de graniță cu Basarabia (acum Republica Moldova!).

Aici, părinții mei, Lambru Stoica și Elena Stoica erau învățători, niște dascăli dedicați trup și suflet instruirii și educării copiilor de țărani, lucru pe care îl făceau cu multă dragoste și pasiune. Aveau o preocupare permanentă pentru copiii foarte dotați, spre a-i ajuta să meargă mai departe, la studiu. Mă leagă de aceste locuri cele mai duios amintiri.

Când am împlinit 10 ani, tatăl meu a fost transferat de Inspectoratul Școlar, în calitate de Director de școală și de asemenea și mama mea. Astfel ne-am mutat la Galați.

Eu am fost înscrisă la Liceul de fete “Mihail Kogălniceanu”, un liceu foarte bun cu profesoare serioase și bine pregătite.

Am avut de mică înclinații deosebite pentru limbi străine (franceza) și muzică.

Din cauza schimbării regimului, la terminarea liceului a trebuit să optez pentru profilul real. Am dat examen de admitere și am reușit la Facultatea de Chimie Industrială din cadrul Institutului Politehnic București. După primul semestru, am ajuns împreună cu părinții la concluzia că problemele financiare nu ne permiteau continuarea studiilor la București. Ca urmare, am revenit la Galați, unde m-am înscris la Institutul Mecano-Naval. M-am acomodat repede, regăsind aici și foste colege de liceu. În această perioadă am avut șansa și bucuria să cunosc profesori cu totul deosebiți – prof. dr. N. Piriianu, prof. dr. Constantin Năstase, prof. dr. Ilie Dinu, pr. Al. Gutu, prof. Al. Vasilescu, asist. Tusac.

După absolvire și susținerea examenului de Stat (cum i se spunea) situația a fost de așa natură, că am ajuns inginer proiectant la IPJ (fost DSAPC), unde m-am acomodat destul de ușor.

La câțva timp după aceea, a luat legătura cu mine ing. Ceapă Vasile, în acel moment director al fostei școli de meserii, care avea școală profesională zi și seară, școala

de maiștri, școala postliceala. Acestea aveau nevoie de cadre de specialitate, dar și cu pregătire didactică. Urmarea a fost că atât eu, cât și alte colegi în aceeași situație ne-am înscris și am susținut la datele stabilite, toate examenele necesare: definitivat, ex. Gr II, ex gr I, în fața foștilor noștri profesori din facultate, prof. Ilie Dinu și prof. Const. Năstase. M-am dedicat cu seriozitate acestei activități, cât și cu dragoste, ținând seama și de faptul că proveneam dintr-o familie de cadre didactice.

În momentele de răgaz mă ocupam de muzică și ascultam muzică. Frecventam concertele simfonice. La un astfel de concert, l-am cunoscut pe viitorul meu sot, Ianuarie-Doru Popescu, născut într-o localitate situată pe malul Borcei. Tatăl lui, preotul Gheorghe Popescu și mama, Maria erau români de vază în comună, cu multă dragoste pentru copii și nepoți, foarte apreciați și respectați de săteni. Întâmplarea a făcut ca să fim invitați la o familie cunoscută pentru a ne bucura împreună de seara de Crăciun 1960. Astfel ne-am apropiat și am ajuns la concluzia că drumul nostru în viață va fi comun. Ne-am căsătorit la 8 octombrie 1961. Sotul meu a urmat cursurile Academiei de Studii Economice din București, promoția 1957, unde ulterior s-a perfecționat la cursuri postuniversitare și unde a obținut titlul de doctor în științe economice în 1997.

După absolvirea facultății, a lucrat timp de 40 de ani la Institutul Național de Statistică, Direcția Județeană de Statistică Galați, cu o întrerupere de 10 ani, din cauza originii sociale necorespunzătoare. La Direcția Județeană de Statistică Galați a parcurs toate treptele ierarhice, de la economist la director. Odată cu înființarea învățământului superior economic în Galați, a fost selecționat cadru didactic în cadrul Facultății de Științe Economice a Universității "Dunărea de Jos"(1992 – 2000). Din 1997 este cadru didactic titular la Universitatea Danubius, unde datorită unei activități susținute, atât didactice, cât și științifice, i s-a acordat prin Ordinul Ministrului titlul de profesor universitar. La Universitatea Danubius își desfășoară activitatea și în prezent.

Așa cum e și firesc într-un cămin, ne-am dorit să avem copii.

Primul nostru băiat, Cătălin-Mihai, s-a născut pe 20 aprilie 1964. Bucurie mare când a sosit pe lume și Bogdan-Alexandru, la 7 iulie 1967. Ne simteam cu adevărat împliniți și ne-am străduit să-i creștem, să-i educăm și să-i instruim cât mai frumos și mai bine.

Ambii noștri copii au avut reale calități muzicale. Cătălin a început studiul pianului la vârsta de 5 ani, făcând reale progrese; în clasa I a fost înscris la Liceul de muzică. Bogdan și-a manifestat hotărât dorința de a cânta la vioară. La patru ani și jumătate a început studiul viorii cu un profesor bun, care a descoperit că băiatul are auz absolut. Când au mai crescut – Cătălin elev, Bogdan preșcolar, au fost selecționați pentru a se prezenta la Concursul Muzical Ciprian Porumbescu de la Suceava, luând premiul întâi la mai multe ediții.

Când a ajuns în clasa a VII-a, Cătălin a descoperit că îi place foarte mult chimia.

A continuat să cânte la pian, dar la liceu s-a hotărât pentru studiul chimiei, pentru care a făcut o adevărată pasiune. S-a prezentat la mai multe ediții ale Olimpiadei Naționale de Chimie, luând de fiecare dată premiu. În același timp a fost premiant I din clasa I până în a XII-a inclusiv. În clasa a XI-a a hotărât să studieze medicina și în consecință a început pregătirea în acest sens, admiterea la Facultatea de Medicină fiind un examen foarte greu. Deși nouă ni se părea un efort foarte mare, Cătălin, datorită rezultatelor obținute la Olimpiada Națională, s-a decis să se înscrie și la selecția pentru Olimpiada Internațională de Chimie, care s-a desfășurat la Stockholm.

Astfel, Cătălin s-a înscris și a dat examen de admitere la Facultatea de Medicină Generală din cadrul Universității de Medicină și Farmacie “Carol Davila” București, reușind al doilea pe listă cu media generală 9,72.

La scurt timp după aceea, fiind selecționat în lotul de patru chimiști pentru Olimpiada Internațională, a plecat la Stockholm, de unde s-a întors tot victorios cu medalia de bronz și premiul pentru cea mai bună lucrare practică, ceea ce ne-a bucurat mult pe toți.

După o vacanță binemeritată, a devenit student la Facultatea de Medicină Generală din cadrul Universității de Medicină și Farmacie “Carol Davila” București.

Pe perioada celor șase ani de facultate, a avut rezultate deosebite, de care am fost mândri cu toții.

În această perioadă s-a împrietenit cu o colegă de an, Raluca Popescu, o fată foarte bună, și s-au căsătorit. Au împreună un cămin fericit. După absolvire Cătălin și Raluca au făcut mai multe stagii de perfecționare în diferite specialități, după care a urmat repartiția. În prezent ambii sunt medici primari, doctori în medicină și își desfășoară activitatea la Clinica Dermatologie I, Spitalul Colentina. Amândoi sunt cadre universitare; Raluca asistent universitar, Catalin – conferențiar. Sunt invitați să participe și să colaboreze la congresele internaționale organizate de Societatea Internațională de Dermatologie. De asemenea au făcut stagii de perfecționare în mai multe clinici de specialitate din străinătate. Sunt deosebit de ocupați și de solicitați pe mai multe planuri, dar acasă îi așteaptă fetita lor, Mara, de 8 ani, elevă în clasa a II-a, cu rezultate deosebite la învățatura. Pictează foarte frumos, vorbește engleza, face cu rezultate meritorii înot și schi. Se bucură foarte mult când se reunesc în scurtul lor timp liber, pe care încearcă să-l petreacă frumos, util, relaxant. Mara rămâne, cât părinții sunt plecați (destul de mult), cu bunica Titina, căreia ea îi spune cu drag Maiuțu. Maiuțu o îngrijește cu multă dăruire și multă dragoste.

În ceea ce îl privește pe Bogdan, el a continuat să cânte la vioară, cu seriozitate, cu drag, cu tenacitate. Pentru a obține rezultate și mai bune a continuat studiile muzicale la București, la Liceul de Artă George Enescu, sub atenta și serioasa urmărire a marelui violonist Mihai Constantinescu. În clasa a X-a a fost selectionat să participe la un concurs muzical internațional în Italia, la Citta di Stressa. A obținut premiul II, lucru care, evident, ne-a bucurat pe toți.

A susținut concerte la București, Galați, Brăila. La Teatrul Muzical Galați a cântat Concertul pentru două viori de J S Bach împreună cu maestrul Mihai Constantinescu. După ani, același concert l-a cântat împreună cu Florin Croitoru și Orchestra Medicilor, pe scena Ateneului Roman.

Se apropia examenul de bacalaureat. Perspectivele de realizare prin muzică deveneau tot mai incerte. Am făcut atunci consiliu de familie și am decis să alegem o altă cale. Cătălin și Raluca, fiind studenți la medicină, încântați de ceea ce făceau, i-au sugerat să meargă pe aceeași cale, lucru cu care și noi am fost de acord.

Bogdan a acceptat sugestia (fără a renunța să mai cânte la vioară) și a început o pregătire foarte serioasă și tenace la disciplinele de examen. Astfel a avut bucuria și

mulțumirea de a deveni student la Facultatea de Medicină Generală din cadrul Universității de Medicină și Farmacie “Carol Davila” București.

După o vacanță absolut utilă și necesară, a revenit la București și a început studiile cu seriozitate și îndârjire; a obținut tot timpul rezultate foarte bune, găsim și răgaz pentru relaxare. Cum era de așteptat, în facultate a cunoscut-o pe viitoarea lui soție, o fată minunată, Andreea-Catarina Paraschiv. Bogdan ne-a adus la cunoștință dorința lui de a se căsători cu Andreea. Ne-am bucurat împreună cu părinții ei și evenimentul a avut loc pe 19 februarie 1995.

Bogdan și Andreea s-au hotărât să devină medici cardiologi. Au avut șansa să facă mai multe stagii de perfecționare în clinici de specialitate din străinătate. Întrorși în țară au lucrat, Andreea la Spitalul Universitar de Urgență București și Bogdan la Institutul de Cardiologie “CC Iliescu”. Ca tineri medici cardiologi au fost mereu preocupați de perfecționare; sunt medici primari, doctori în științe medicale, cadre didactice universitare (Andreea este asistent universitar, iar Bogdan șef de lucrări) în cadrul UMF “Carol Davila”. Andreea își desfășoară activitatea clinică la Secția Cardiologie a Spitalului Universitar de Urgență Elias, iar Bogdan la Institutul de Cardiologie “C C Iliescu”, Clinica de Cardiologie.

Activitatea lor este intensă și prelungită, dar reușesc să se destindă, ajungând acasă. Aici îi așteaptă drăgălașii lor copii:

Maria, o fetiță de 8 ani, elevă în clasa a II-a,

Petru, în vârstă de 6 ani, la grădiniță; ambii vorbesc corect engleza, studiază pianul, fac balet,

Ileana, mezina de 1 an.

Cu toții constituie o familie fericită, spre bucuria noastră.

Important este că atunci când ei sunt plecați la atâtea activități, copiii sunt supravegheați cu multă dragoste și grijă de bunica Sanda și bunicul Mihai. Părinții sunt astfel pe deplin liniștiți și mulțumiți.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru darurile pe care ni le-a făcut, pentru acești copii pe deplin realizați și pentru acești nepoți minunați. Pe aceste daruri ne sprijinim liniștiți la vârsta noastră.